

קרוא וכתוב

בין פתלי גופך
אני לומדת מחדש
קרא וכתב
מתקרכת ליוח פניך
כדי להעתיק במדק
ואז עוצמת
ומתנסה משמיעה
בעל פה

מעגלת אותיות כאיברים
מלקקת איברים כאותיות טבולות דבש

ואהבתך היא תנועות ועצורים
ואהבתי סימני פסוק ודגשים

מנקדת את עורך בצפרניים
מתאמנת בפנים אגוד
בהגייה נכונה

וכל מבט הוא פסוק
וכל צורות המגע תורת הדקדוק
מתרגלות יחד שעורי חוכה ובית ורשות

שיעור אלף
לבך הוא תבנית יוצאת דופן.

שיעור בית
לתחביר גופך צורה מרפכת ופשוטה.

שיעור גימל
עיניך הן מבוא בהלכות הבנת הנקרא.

שיעור דלת
להבעה אין כללים שאינם תלויי הקשר.

שיעור הא
לא נתן להשתמש בשפה ללא ידיעת כלל הטיות הגוף.

שיעור וו
בבחינת הדוק החבור כל מקרה לגופו.

שיעור זין
לרגעים בינינו אין הטעמה קבועה.

שיעור חית
כשאת מקתיבה לי את גופי אני לא עושה שגיאות.

שיעור טית
כשאת שואלת את ידי ועיני וקולי כדי להקריא לי את גופך
אני מבינה מדוע שבירת המשפט לשורה
היא שירה.

גשם

בכל פעם שאת מתגשמת
גשם ממשיך

דק ואטי

עובר בי

אני אוצרת את נטפו

ומגיפה את גופי מאחוריו

ופשקולך דופק בפתח הבית שבראתי למען אהבה אחרת

והמסדרון נפרש לפנינו כמפת טלאים ירשה

ראשי נמלא רסיסי לילה

שמשכו שעות שבועות וימים

אני מטקסת את הרגע כדי לגלות לך את גבולותי

תלויים

ממסגרים

סביב סביב כיצירות אמנות

נבהלת לנודא שנעבר במפתן

ממסכות בתנועות חול

משכנת אותך בחדר שלא הצעתי אלא בפניך

מניחה לקירות להתמקם מחדש סביב גופך כאפשרות

ובינינו מלים

סתורות כמו איברים

ואני שבה ומהגנת את חליפתן

לא מחסיכה את מבטך הנחסר כשאני שבה ולובשת את שכבר פשטתי

ופשהחדר ריק וסגור ומבטי נעצר על כפות המנעול

גופך מתמחש מיד מפרור אפר או קצנות בד שנתלשה כשנסינו לחצות את הנקר

שמפריד בין עיני לעיניך

וגופי הוא גשר חבוט שחבוריו רוטטים

וגופך מים מכל העברים

וידיך מור ואצבעותיך מור נוטפות עד כפות המנעול

*

איך אסביר את אהבתי
לנשים שאינם נשים
בלי להפך לאשה אחרת
איפה אמצא אשה שאיננה
והיא נוכחת
בגופי

מלמדת אותי בסבלנות חסרת סבלנות
את האנטומיה של קריעת הרגע
את הזעה של בריאת הגוף
רק את תוכלי לתת לי את גופי
מבלי לקחת אותו
ואני, אני אוכל
לקבל את גופך
מבלי שתצטרכי לתת אותו
לאיש